

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/6/2022
Identifikačné číslo spisu: 4020200250
Dátum vydania rozhodnutia: 26. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4020200250.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: K. T. T., W.. XX.X.XXXX, F. G.. Z. Č.. XXX/XX M., právne zastúpený JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom so sídlom ul. Sibírska č. 4, Bratislava, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.3.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 19Sa/6/2020-86 zo dňa 4.8.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamieta.

Žalovanej náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 19Sa/6/2020-86 zo dňa 4.8.2021 Krajský súd v Nitre ako správny súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.3.2020 (ďalej preskúmané rozhodnutie), ktorým generálny riaditeľ žalovanej zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11.7.2019 (ďalej prvostupňové rozhodnutie).

2. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podľa § 82b zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o soc. poisť.) rozhodla, že žalobcovi od 3.7.2019 nevznikol nárok na zvýšenie sumy starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku. V odôvodnení poukázala na to, že kvalifikovaným obdobím dôchodkového poistenia je obdobie dôchodkového poistenia získané pred 1.1.1993, ďalej v kalendárnom roku, v ktorom boli splnené podmienky nároku na starobný dôchodok a obdobie dôchodkového poistenia získané v kalendárnom roku, za ktorý sa osobný mzdový bod určil najmenej v hodnote 0,241. Prehľad hodnôt osobných mzdových bodov získaných za jednotlivé kalendárne roky po roku 1992 je uvedený v priloženom liste dôchodkového poistenia na určenie minimálneho dôchodku. K 3.7.2019 žalobca získal 12 859 dní kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia, presný rozpis je uvedený v priloženom osobnom liste dôchodkového

poistenia. Celkovo získal 35 rokov a 84 dní kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia. Suma životného minima k 1.1.2019 bola 205,07 eur mesačne. Suma minimálneho dôchodku za 30 rokov kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia je 136 % sumy životného minima, za 31. až 39. rok kvalifikovaného obdobia sa percentuálna suma 136 % zvyšuje o 2 % sumy životného minima za každý rok kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia. Suma minimálneho dôchodku za 35 rokov kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia je 146% zo sumy životného minima 205,07 eur mesačne, čo znamená 299,50 eur mesačne. Od 3.7.2019 žalobcovi patrí starobný dôchodok v sume 273,40 eur mesačne. Ďalej mu od 3.7.2019 patrí výsluhový dôchodok v sume 721,80 eur mesačne. Úhrnná suma dôchodkov je 995,20 eur mesačne a je vyššia ako suma minimálneho dôchodku 299,50 eur mesačne, preto mu nárok na zvýšenie starobného dôchodku podľa § 82b zákona o soc. poisť. nevznikol.

3. Žalovaná v preskúvanom rozhodnutí sa v celom rozsahu stotožnila s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia. V súvislosti s odvolacou námietkou, že žalobca poberá výsluhový príspevok, ktorý sa za výsluhový dôchodok len považuje, uviedla, že výsluhový príspevok mu bol od 1.10.1993 priznaný podľa § 33 zákona č. 76/1959 Zb., ktorý sa podľa § 89 ods. 3 zákona č. 114/1998 Z.z. považuje za výsluhový dôchodok s účinnosťou od 1.5.1998. V súlade s § 125 ods. 13 zákona č. 328/2002 Z.z. sa výsluhový dôchodok priznaný a vyplácaný podľa § 89 ods. 3 zákona č. 114/1998 Z.z. od 1.7.2002 považuje naďalej za výsluhový dôchodok. Keďže úhrnná suma dôchodkov žalobcu (starobný dôchodok 273,40 eur mesačne+výsluhový dôchodok 721,80 eur mesačne) je 995,20 eur mesačne, a teda suma dôchodkov je vyššia ako suma minimálneho dôchodku 299,50 eur mesačne, zodpovedajúca získaným 35 rokmi kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia, účastníkovi konania nevznikol nárok na zvýšenie sumy starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku.

4. Na základe správnej žaloby vo veci rozhodoval správny súd, ktorý napadnutým rozsudkom správnu žalobu zamietol. Uviedol, že bolo preukázané, že žalobcovi patrí výsluhový dôchodok v zmysle § 33 ods. 1 písm. c/ zákona č. 76/1959 Zb. v spojení s § 89 ods. 3 zákona č. 114/1998 Z.z. Preto sa s jeho žalobnou argumentáciou spochybujúcou v tvrdení, že mu nie je vyplácaný výsluhový dôchodok, ale iba príspevok, nestotožnil. Bolo preukázané, že žalobcovi prináleží za 35 rokov kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia 146% sumy životného minima, teda 299,50 eur. Podmienkou zvýšenia starobného dôchodku na výšku minimálneho dôchodku je, že výška celkového dôchodkového príjmu poberateľa dôchodku je nižšia ako tento minimálny dôchodok. Zvýšenie sa určí ako rozdiel medzi minimálnym dôchodkom a vyplácaným dôchodkom, resp. celkovým dôchodkovým príjmom poberateľa dôchodku. Pre posúdenie nároku žalobcu na zvýšenie sumy starobného dôchodku na minimálny dôchodok je teda podstatnou výška jeho celkového dôchodkového príjmu, ktorá predstavuje sumu 995,20 eur mesačne ako súčet vyplácaného starobného dôchodku a výsluhového dôchodku. Je zrejme, že ide o sumu presahujúcu výšku minimálneho dôchodku, ktorým by žalobcovi za kvalifikované obdobie jeho dôchodkového poistenia prináležal. Čo sa týka argumentácie žalobcu spochybňujúcej pracovnú kategóriu za obdobie 3.4.1970 do 31.10.1971 a napokon ustálenú dĺžku odpracovanej a odsluženej doby v I. kategórii funkcií, treba zdôrazniť, že tieto otázky už boli predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp.zn. 23Sd/56/2013 a v konaní vedenom na NS SR sp.zn. 10So/61/2015. Kvalifikované obdobie dôchodkového poistenia na účel priznania starobného dôchodku v jeho príslušnej výške bolo takto v prípade žalobcu ustálené.

5. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca. Namietal v nej právne posúdenie veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). Podľa neho výsluhový príspevok nie je rovnocenný výsluhovému dôchodku podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z.z. a zostáva naďalej výsluhovým príspevkom podľa zákona č. 114/1998 Z.z. a za výsluhový dôchodok sa iba považuje. Trvá na tom, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Levice ho v čase od 1.4.2001 do 3.3.2006 z úplne vymysleného dôvodu vyradil z evidencie nezamestnaných s tým, že vraj poberá výsluhový dôchodok, preto žalobca sa na súde dožadoval, aby aj toto obdobie bolo posudzované ako odpracované obdobie. Správny súd ani Sociálna poisťovňa neprihliadli na dlhodobý pracovný záväzok žalobcu 577 dní na prácach v štátnom záujme v Ponitrianskych tehelniciach v Zlatých Moravciach v čase od 3.4.1970 do 31.10.1971 v I. kategórii funkcií. Sociálna poisťovňa si taktiež nevšíma okolnosti súvisiace s inkasovaným služným a deputátnymi benefitmi poslucháčov ročnej dôstojníckej školy v Humennom, ktorú absolvoval od

30.8.1973 do 31.8.1984. Krajský súd neposudzoval v prospech žalobcu ani hodnotu desaťročného záväzku v ďalšej vojenskej službe. Uvedené skutočnosti mali byť zohľadnené pri výpočte výsluhového resp. starobného dôchodku. Ďalej konštatoval, že správny súd mal povinnosť posudzovať zákonnosť preskúmaného rozhodnutia nad rozsah námietok a pokiaľ nezistil také dôvody, toto posudzovanie nie je náležite vykonané a je nezrozumiteľné. Napokon namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu, keď žalovaná nevykonala žalobcom navrhnuté dôkazy. Žiadal zmeniť napadnutý rozsudok tak, že preskúmané rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie sa zrušujú a vec sa vracia Krajskému súdu v Nitre na ďalšie konanie.

6. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila podaním zo dňa 25.10.2021. V plnom rozsahu sa stotožnila s právnym posúdením veci zo strany správneho súdu a žiadala kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) sa oboznámil s pripojeným administratívnym spisom a súdnym spisom a s dôvodmi kasačnej sťažnosti, ktorými nebol viazaný (§ 453 ods. 2 prvá veta, časť vety za bodkočiarkou SSP) a zistil, že napadnutý rozsudok je zákonný a preto kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú z nasledovných dôvodov:

8. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovanej zo dňa 11.7.2019, ktorým rozhodla, že žalobcovi podľa § 82b zákona o soc. poistení nevznikol od 3.7.2019 nárok na zvýšenie sumy starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku. Žalovaná mala preukázať, že žalobca celkovo dosiahol 35 rokov a 84 dní kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia, pričom z osobného listu dôchodkového poistenia na určenie minimálneho dôchodku, ktorý je prílohou tohto rozhodnutia vyplýva, že do tohto obdobia žalovaná započítala aj celé roky 1970 a 1971. Ďalej vychádzala z toho, že žalobcovi bol priznaný výsluhový príspevok, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok, ktorý k 3.7.2019 mu patrí vo výške 721,80 eur mesačne. Suma minimálneho dôchodku za dosiahnutých celých 35 rokov kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia je 146 % sumy životného minima, čo je 299,50 eur mesačne. K 3.7.2019 okrem toho žalobcovi patrí starobný dôchodok v sume 273,40 eur mesačne. Spočítaním všetkých dôchodkových dávok t. j. sumy starobného dôchodku a výsluhového dôchodku je úhrnná suma dôchodkov 995,20 eur mesačne, čo je viac, ako suma minimálneho dôchodku žalobcu, ktorá je 299,50 eur mesačne. Preto uzavrela, že žalobcovi nevznikol nárok na zvýšenie sumy starobného dôchodku na minimálny dôchodok.

9. Rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku č. XXX XXX XXXX X zo dňa 4.12.2012 v spojení zo zmenovými rozhodnutiami č. XXX XXX XXXX X zo dňa 31.7.2013, zo dňa 30.9.2013 a zo dňa 12.8.2014, ktorými žalovaná žalobcovi priznala starobný dôchodok od 17.5.2009, bolo predmetom súdneho prieskumu v konaní pred krajským súdom v Nitre, ktorý rozsudkom č.k. 23Sd/56/2013-115 zo dňa 23.2.2015 správnu žalobu o preskúmanie týchto rozhodnutí zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd rozsudkom sp. zn. 10So/61/2015 zo dňa 27.7.2016 tento rozsudok potvrdil. Vo vzťahu k námietke ohľadne jednotlivých dôb dôchodkového poistenia uviedol, že čo sa týka nezhodnotenia doby zamestnania od 1.4.2001 do 5.4.2006, toto obdobie sa nepovažuje za obdobie dôchodkového poistenia, pretože išlo o obdobie po 31.12.2000 a navrhovateľovi počas neho nebola vyplácaná podpora v nezamestnanosti (poberal výsluhový príspevok).

10. Podľa § 82b ods. 3 zákona o soc. poistení v znení účinnom do 31.12.2019 suma starobného dôchodku alebo suma invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku sa zvýši tak, aby suma tohto dôchodku alebo úhrn súm podľa písmena c) sa rovnal sume minimálneho dôchodku, ak

a/ poistenc získa obdobie dôchodkového poistenia podľa odseku 4 v rozsahu najmenej 30 rokov,
c/ bod 2. suma minimálneho dôchodku je vyššia ako suma starobného dôchodku alebo suma invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku alebo ako úhrn súm starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku vyplácaného po dovŕšení dôchodkového veku a vyplácaného výsluhového dôchodku, invalidného výsluhového dôchodku, vdovského výsluhového dôchodku,

vdoveckého výsluhového dôchodku, čiastočného invalidného dôchodku alebo invalidného dôchodku podľa osobitného predpisu.2)

2) Zákon č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 89 ods. 3 prvá veta zákona č. 114/1998 Z.z. výsluhové príspevky, na ktoré vznikol nárok podľa § 33 ods. 1 písm. c) zákona č. 76/1959 Zb. v znení neskorších predpisov a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu jeho účinnosti, a zvyšujú sa od tohto dňa o 12%.

Podľa § 125 ods. 13 prvá veta zák. č. 328/2002 Z.z. výsluhové dôchodky priznané a vyplácané podľa § 89 ods. 2 a 3, § 91, § 92 ods. 2 a § 94 zákona č. 114/1998 Z.z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov sa odo dňa účinnosti tohto zákona považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu jeho účinnosti, a od tohto dňa sa zvyšujú o 10%.

11. Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom vysloveným správnym súdom, že v danom prípade nebol dôvod na zvýšenie sumy starobného dôchodku žalobcu na sumu minimálneho dôchodku. Žalovaná v prvostupňovom rozhodnutí, ako aj v preskúmanom rozhodnutí zrozumiteľne vysvetlila spôsob výpočtu minimálneho dôchodku v prípade žalobcu, ako aj tú skutočnosť, prečo mu nárok na zvýšenie starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku nevznikol. V zmysle § 82b ods. 1 písm. a/ zákona o soc. poistení v znení účinnom v kalendárnom roku, v ktorom sa určovala suma minimálneho starobného dôchodku (2019), bola táto suma 136 % sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu platnej k 1. januáru kalendárneho roka, v ktorom sa táto suma určovala, ak poistenec získal kvalifikované obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu 30 rokov. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia táto suma sa ďalej zvyšovala o dva percentuálne body za každý ďalší rok kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia po získaní obdobia dôchodkového poistenia podľa odseku 4 v rozsahu 30 rokov.

12. Ust. § 82b ods. 3 ďalej stanovovalo, kedy sa priznaný starobný dôchodok zvýši na sumu minimálneho dôchodku. Podľa písm. c/ bod 2. tohto ustanovenia sa suma starobného dôchodku zvýši len vtedy, ak úhrn súm starobného a výsluhového dôchodku je nižší ako suma minimálneho dôchodku, čo v danom prípade nebolo splnené. Naopak, v prípade žalobcu bola suma minimálneho dôchodku vypočítaná na 299,50 eur mesačne, pričom úhrn dôchodkových dávok žalobcu predstavuje sumu až 995,20 eur mesačne.

13. Čo sa týka sťažnostných námietok, tieto sú v celom rozsahu nedôvodné. Čo sa týka sťažnostnej námietky, že výsluhový príspevok nie je rovnocenný výsluhovému dôchodku a nemal byť preto pripočítaný k výške starobného dôchodku žalobcu, s týmto sa kasačný súd nestotožnil. Výsluhový príspevok bol priznaný podľa § 33 zákona č. 76/1959 Zb. od 1.10.1993. Od 1.5.1998 sa podľa § 89 ods. 3 zák. č. 114/1998 Z.z. považuje za výsluhový dôchodok a v zmysle § 125 ods. 13 zák. č. 328/2002 Z.z. sa považuje naďalej za výsluhový dôchodok. Podľa dôvodovej správy k § 82b: „Na priznanie minimálneho dôchodku je rozhodujúce, aby celkový dôchodkový príjem osoby bol nižší ako je ustanovená suma minimálneho dôchodku, ktorá zodpovedá získanému počtu (kvalifikovaných) rokov dôchodkového poistenia poistenca. Celkový dôchodkový príjem sa zisťuje z dôchodkových dávok, na ktoré vznikol nárok alebo sa vyplácajú zo systému sociálneho poistenia, zo systému sociálneho zabezpečenia policajtov a profesionálnych vojakov, zo systému starobného dôchodkového sporenia, a im obdobných dôchodkových dávok vyplácaných z cudziny. Na priznanie minimálneho dôchodku musia byť uplatnené všetky nároky na dôchodkové dávky z vyššie spomenutých systémov.“ Je zrejmé, že ide o dôchodkovú dávku vyplácanú z osobitného systému policajtov a profesionálnych vojakov, ktorá od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o soc. poistení plní funkciu starobného dôchodku z osobitného systému soc. zabezpečenia a preto je potrebné túto dávku na účely § 82b ods. 3 písm. c/ bod 2. zákona o soc. poistení zohľadňovať.

14. Čo sa týka námietky, že do kvalifikovanej doby dôchodkového poistenia malo byť započítané aj obdobie od 1.4.2001 do 3.3.2006, teda obdobie, kedy bol žalobca vyradený z evidencie

nezamestnaných, k tejto otázke sa už vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vyššie uvedenom právoplatnom rozsudku rozsudkom sp. zn. 10So/61/2015 zo dňa 27.7.2016, keď uviedol, že čo sa týka nezhodnotenia doby zamestnania od 1.4.2001 do 5.4.2006, toto obdobie sa nepovažuje za obdobie dôchodkového poistenia, pretože išlo o obdobie po 31.12.2000 a navrhovateľovi počas neho nebola vyplácaná podpora v nezamestnanosti (poberal výsluhový príspevok). Žalobca v kasačnej sťažnosti namieta samotné jeho vyradenie z evidencie nezamestnaných v tomto období, k čomu kasačný súd dodáva, že rozhodnutie o vyradení žalobcu z evidencie nezamestnaných nie je predmetom tohto súdneho prieskumu a preto akékoľvek námietky vo vzťahu k nemu sú právne irelevantné.

15. Ďalšia námietka smerovala k tomu, že žalovaná, ani správny súd neprihliadli na obdobie od 3.4.1970 do 31.10.1971, kedy mal žalobca pracovať v I. kategórii funkcií. Táto námietka nie je v súlade so zisteným skutkovým stavom veci. Z osobného listu dôchodkového poistenia na určenie minimálneho dôchodku ako prílohy prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že celé toto namietané obdobie bolo zaradené do kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia na určenie minimálneho dôchodku. Kvalifikovaným obdobím dôchodkového poistenia a to bez ohľadu na hodnotu osobného mzdového bodu, sú všetky dni dôchodkového poistenia získané pred 1.1.1993, teda aj roky 1970 a 1971, ako tomu bolo v prípade žalobcu. Samotné zaradenie tohto obdobia či už do I. kategórii funkcií alebo do tretej pracovnej kategórie nemá žiaden vplyv na samotnú výšku minimálneho dôchodku, keďže toto obdobie bolo zaradené do kvalifikovaného obdobia bez ohľadu na hodnotu osobného mzdového bodu a teda bez ohľadu na to, v akej kategórii funkcií, resp. pracovnej kategórii bolo toto obdobie vedené. Prípadné zaradenie obdobia do preferovanej pracovnej kategórie alebo kategórie funkcií by malo vplyv na určenie dôchodkového veku žalobcu, čo však nie je predmetom preskúmaného rozhodnutia žalovanej.

16. Rovnako nedôvodná je aj námietka, že žalovaná si nevšíma okolnosti súvisiace s inkasovaným služným a deputátnymi benefitmi poslucháčov ročnej dôstojníckej školy v Humennom v období 30.8.1973 - 31.8.1974 či hodnotu záväzku v ďalšej vojenskej službe (ktorú žalobca nešpecifikoval). To bolo už vyššie uvedené, do kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia sa započítali všetky doby dôchodkového poistenia pred 1.1.1993, a to bez ohľadu na v tom čase získané osobné mzdové body. Samotná výška vymeriavacích základov v tomto období, teda aj v období namietanom žalobcom, pre určenie výšky minimálneho dôchodku nemá žiaden vplyv.

17. Čo sa týka námietky, že správny súd nad rozsah žalobných námietok nezisťoval dôvody nezákonnosti napadnutých rozhodnutí s náležitým prehľadom a jeho odôvodnenie je v tejto časti nezrozumiteľné, kasačný súd uvádza, že žalobca v kasačnej sťažnosti neuviedol, ktoré konkrétne vady preskúmaného rozhodnutia správny súd ponechal nepovšimnuté. Samotná námietka má všeobecný charakter a nie je možné vyhodnotiť ju ako dôvodnú.

18. Napokon žalobca namieta, že Sociálna poisťovňa nie je podľa § 120 SSP viazaná skutkovým stavom. Kasačný súd konštatuje nesprávnosť tohto názoru žalobcu, pretože v zmysle § 120 SSP nie správny orgán, ale správny súd nie je v konkrétnych prípadoch viazaný skutkovým stavom. Nie je to však prípad riešený v tejto veci a naopak v zmysle § 119 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy. Pokiaľ žalobca namieta, že žalovaná nevyhodnotila žalobcove návrhy na dokazovanie, resp. prečo ich vynechala z dokazovania, napr. nevykonala konfrontáciu medzi žalobcom a svedkami, kasačný súd poukazuje na to, že odvolanie žalobcu žiadne konkrétne návrhy na doplnenie dokazovania neobsahovalo. Žalovaná vychádzala zo všetkých zhromaždených listinných dôkazov, ktoré sa nachádzajú v administratívnom spise, ktorých sumár bol pre vydanie prvostupňového rozhodnutia o žiadosti žalobcu o priznanie minimálneho dôchodku plne postačujúci a vyhodnotenie odvolacích námietok nevyžadovalo doplnenie dokazovania o ďalšie listinné dôkazy alebo výsluchy svedkov v odvolacom konaní.

19. Vzhľadom na to, že všetky žalobcove sťažnostné námietky boli vyhodnotené ako nedôvodné a neboli zistené iné dôvody nezákonnosti napadnutého rozsudku, kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

20. O náhrade trov kasačného konania žalovanej bolo rozhodnuté podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP a contrario tak, že žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná a má preto právo na náhradu trov kasačného konania, náhradu trov nepriznal, pretože neboli splnené podmienky § 168. Žalobca ako neúspešný účastník kasačného konania nemá právo na náhradu jeho trov (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario).

21. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.